

"עכשיו מי יקרא לי אמא???" איור דיוקנם של זוג התאומים אושר ומיכאל וקנין הי"ד

חזרתי היום (רביעי) מהאזכרה של אושר ומיכאל וקנין הי"ד שנרצחו במסיבה ברעים.

הענקתי את הציור שלי לאמא היקרה שפרצה בבכי עם כל הסובבים,

גם אני לא הצלחתי לעצור את הדמעות...

מתוך הסיפורים והתמונות שנחשפתי אליהם,

סיפורה נגע לליבי מאד, ולכן בחרתי לאייר כמחווה נחמה קטנה ממני, את יקיריה...

היא חיכתה שנים ארוכות לזכות להיות אמא, ולפני 35 שנה נולדו לה זוג תאומים,

אושר ומיכאל הי"ד

שנרצחו על היותם יהודים בארץ ישראל, והיא נשארה לבדה בעולם....

מי יקרא לי אמא???, היא שואלת.....

והלב שלי שכבר שבור לרסיסים.... מתחנן לבורא עולם:

"תגאל אותנו אבא, בבקשה, תחזיר לה אותם, תחזיר את כולם.... אנא..... גאולת עולם!!!"

זה הציור הראשון שציירתי בתחושות מעורבות ועצב תהומי,

ימים של מלחמה וצער, ימים של חורבן וגלות,
 רשימת הנופלים הארוכה, הפנים היפות של צעירים לנצח...
 כאב בלתי נתפס של כ"כ המון משפחות.
 הרכבתי את הציור מכמה תמונות, אלה חלק מהם,

לקח לי זמן להבדיל ביניהם, עד שבת משפחה נחלצה לעזרתי: לאושר יש צלקת בשפם.
 בחרתי להוסיף להם תפילין על הראש, הסמל שלנו כיהודים, בגאווה מול כל הקמים עלינו
 לכלותינו,

@רעותה התנדבה ליצור לי את הטיפוגרפיה של המילים "שמע ישראל"

ו@שרוליק לפקוביץ אישר לי להשתמש בכינור מרטיט הלבבות שניגן, עבור הסירטון הקצר
עם טעימה מהתהליך הארוך...

https://youtu.be/brJRek_dYhE

בתפילה לימים של שקט ונחמה

"ומחה ה' דמעה מעל כל פנים"

